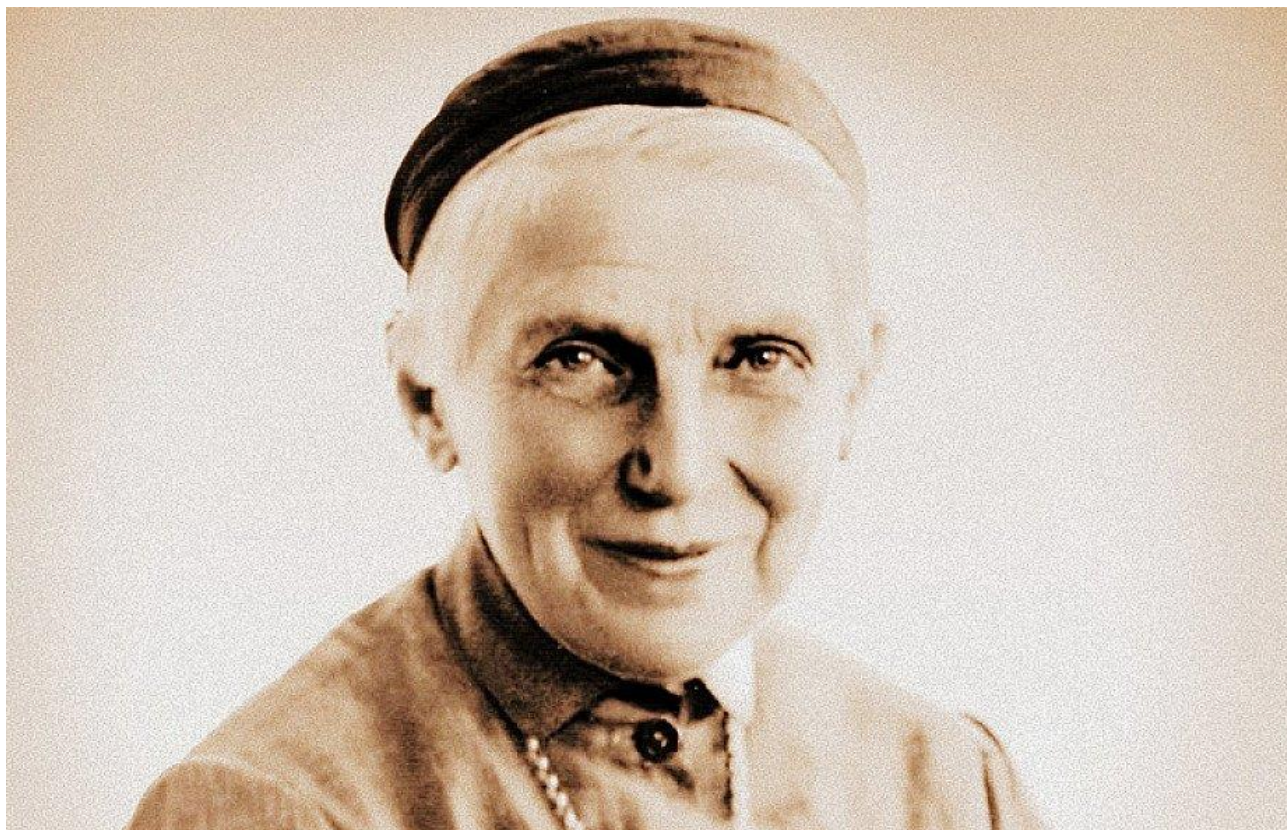

29 maja
wspomnienie dobrowolne św. Urszuli Ledóchowskiej,
zakonnicy

Julia Maria Ledóchowska urodziła się w wielodzietnej rodzinie hrabiowskiej 17 kwietnia 1865 r. w Loosdorf koło Wiednia. Była rodzoną siostrą bł. Marii Teresy Ledóchowskiej, powszechnie nazywanej matką czarnej Afryki, założycielki sióstr klawerianek, beatyfikowanej przez Pawła VI w 1975 roku. W latach 1874-1883 Julia Maria kształciła się w Instytucie Najświętszej Maryi Panny prowadzonym przez Panie Angielskie w austriackim Sankt Polten. W roku ukończenia nauki przybyła wraz z rodziną do nabytego przez ojca majątku w Lipnicy Murowanej koło Bochni.

Jako 21-letnia dziewczyna wstąpiła do klasztoru urszulanek w Krakowie i w dniu obłóczyn, 17 kwietnia 1887 r., przyjęła zakonne imię Maria Urszula. Wyróżniała się gorliwością w modlitwie i umartwieniach. Pierwszą profesję zakonną złożyła 28 kwietnia 1889 roku. Następnie pracowała w krakowskim internacie sióstr. W 1904 roku jako przełożona domu kierowała internatem. Dwa lata później założyła pierwszy na ziemiach polskich internat dla studentek szkół wyższych. Swoje powołanie do wychowania młodzieży i opieki nad nią odkryła jeszcze w nowicjacie. W 1907 r., mając błogosławieństwo papieża Piusa X, z dwiema siostrami

wyjechała w świeckim stroju do pracy dydaktycznej w Petersburgu. Objęła tam kierownictwo zaniedbanego polskiego internatu i liceum św. Katarzyny. Już w rok później została erygowana w Petersburgu autonomiczna placówka urszulańska. Następnie s. Urszula przeniosła się do Finlandii, gdzie otworzyła gimnazjum dla dziewcząt. Podczas I wojny światowej apostołowała w krajach skandynawskich, wygłaszając odczyty o Polsce, organizowała pomoc dla osieroconych polskich dzieci. Jednocześnie nie zaniedbywała swego zgromadzenia - rozrastał się nowicjat i dom zakonny w Szwecji. Pod koniec wojny przeniosła go do Danii, gdzie założyła również szkołę i dom opieki dla dzieci polskich. W roku 1920 Urszula wróciła do Polski. Osiedliła się w Pniewach koło Poznania (dzięki ofiarności norweskiego konsula B. A. Stolt-Nielsena został zakupiony tam majątek), gdzie - z myślą o pracy apostolskiej w nowych warunkach - założyła zgromadzenie Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego, zwane urszulankami szarymi. Kiedy poprosiła papieża Benedykta XV o zatwierdzenie nowego zgromadzenia, otrzymała je od razu, w dniu 7 czerwca 1920 r. Włodzimierz Ledóchowski - rodzony brat Urszuli, ówczesny generał jezuitów - był rzecznikiem dzieła swojej siostry wobec Stolicy Apostolskiej. Całe życie s. Urszuli było ofiarną służbą Bogu, ludziom, Kościołowi i ojczyźnie. Wiele podróżowała, wizytowała poszczególne domy, kształtowała w siostrach ducha ewangelicznej radosnej służby. "Naszą polityką jest miłość. I dla tej polityki jesteśmy gotowe poświęcić nasze siły, nasz czas i nasze życie" - powtarzała często. Umarła 29 maja 1939 r. w Rzymie. Tam też została pochowana w domu generalnym mieszczącym się przy via del Casaletto. Beatyfikowana została przez św. Jana Pawła II 20 czerwca 1983 roku w Poznaniu. W 1989 r. jej zachowane od zniszczenia ciało zostało przewiezione z Rzymu do Pniew i złożone w kaplicy domu macierzystego. 18 maja 2003 roku, w dniu swoich 83. urodzin, św. Jan Paweł II ogłosił ją w Rzymie świętą. Założone przez św. Urszulę Ledóchowską zgromadzenie Urszulanek Serca Jezusa Konającego realizuje swe zadania apostolskie przede wszystkim w dziedzinie wychowania i nauczania dzieci i młodzieży oraz służąc potrzebującym i pokrzywdzonym. Siostry prowadzą kilkadziesiąt dzieł w Polsce, kilkanaście we Włoszech i pojedyncze w 12 innych krajach. Ze zgromadzeniem zaprzyjaźniony był św. Jan Paweł II, który jako biskup krakowski spędzał nieliczne wolne chwile w gościnnym domu sióstr na Jaszczurówce w Zakopanem. Także będąc w Warszawie nocował często w domu zgromadzenia na Wiślanej. Tam spędził swoją ostatnią noc przed wylotem do Rzymu na konklawe w październiku 1978 r. Już jako papież

odwiedzał domy urszulanek w Rzymie (1986 r.), w Zakopanem (1997 r.) i w Warszawie (1999 r.).

W 1997 r. bł. Urszula została ogłoszona patronką archidiecezji poznańskiej i Polskiego Towarzystwa Ziemiańskiego.

W ikonografii św. Urszula przedstawiana jest w szarym zakonnym habicie.

Modlitwy:

Litania do św. Urszuli Ledóchowskiej

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson,

Chryste, usłysz nas, Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami,

Synu, Odkupicielu świata, Boże,

Duchu Święty, Boże,

Święta Trójco, Jedyne Boże,

Święta Urszulo, która umiałaś wierzyć bez zastrzeżeń,

Święta Urszulo, która umiałaś miłować wśród doświadczeń,

Święta Urszulo, która umiałaś ufać wbrew nadziei,

Święta Urszulo, która wzrastałaś w promieniach Eucharystii,

Święta Urszulo, która u stóp Ukrzyżowanego czerpałaś siłę w cierpieniu,

Święta Urszulo, która uczyłaś się miłości w szkole Serca Jezusa

Konającego,

Święta Urszulo, która umiałaś łączyć kontemplację z aktywnością,

Święta Urszulo, która umiałaś uświęcać szarą codzienność,

Święta Urszulo, wsłuchana w głos Ojca Niebieskiego i rozmiłowana w

Jego woli,

Święta Urszulo, odpowiadająca miłością na: "Pragnę" Boskiego

Odkupiciela,

Święta Urszulo, posłuszna natchnieniom Ducha Świętego,

Święta Urszulo, wierna córo Kościoła,

Święta Urszulo, mądra mistrzyni życia duchowego,

Święta Urszulo, odpowiedzialna przewodniczko wspólnoty zakonnej,

Święta Urszulo, troskliwa opiekunko sierot,

Święta Urszulo, miłująca wychowawczyni i nauczycielko dzieci i

młodzieży,

Święta Urszulo, gorliwa apostołko dobroci i radości,

Święta Urszulo, oddana głoszeniu Dobrej Nowiny o zbawieniu,

Święta Urszulo, budująca braterską jedność wśród różnie myślących,

Święta Urszulo, szukająca wspólnej drogi z braćmi odłączonymi,
Święta Urszulo, zatroskana o przygotowanie robotników do pracy w
winnicy Pana,
Święta Urszulo, wrażliwa na znaki czasu,
Święta Urszulo, wyczuwająca potrzeby chwili,
Święta Urszulo, współczująca z najbiedniejszymi,
Święta Urszulo, wpatrzona w Służebnicę Słowa Wcielonego.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Módlmy się: Boże, Źródło i Dawco świętości, który uczyniłeś serce
świętej Urszuli wrażliwym na pragnienia serca Twego Umiłowanego Syna,
spraw, abyśmy wspierani jej orędownictwem umieli tak jak ona
odczytywać znaki Twojej woli i odpowiadać na nie żywą wiarą i czynem
miłości. Wysłuchaj też łaskawie naszych prośb, zanoszonych z ufnością za
jej wstawiennictwem. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

O dobre przeżywanie codzienności

Wszechmogący Boże, Miłości Przedwieczna,
Ty powołałeś św. Ursulę,
aby poszła za Twym Umiłowanym Synem
drogą rad ewangelicznych w całkowitym oddaniu się
Chrystusowi i Jego ciału,
którym jest Kościół. Uczyłeś ją życia w modlitwie,
pokorze, pogodzie ducha
i w gorliwej pracy nad szerzeniem królestwa Serca Jezusowego.
Wybrałeś ją jako narzędzie Twojej miłości ku ludziom
przez apostołstwo wychowania i służby najbardziej potrzebującym.
Dałeś jej serce wrażliwe i otwarte dla każdego człowieka,
dla cierpiących i samotnych,
dla pozbawionych nadziei i poszukujących sensu życia.
Prosimy Cię, daj także i nam odwagę i wytrwałość,
abyśmy za jej przykładem i wstawiennictwem przeżywali naszą
codzienność
w duchu miłości i służby Tobie i naszym siostrom i braciom.
Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Modlitwa św. Urszuli Ledóchowskiej za kapłanów

O Jezu, Odwieczny Arcykapłanie, Boski Ofiarniku, który w niezrównanym porywie miłości dla ludzi, Twych braci, sprawiłeś, że chrześcijańskie kapłaństwo wytrysnęło z Boskiego Serca Twego, nie przestawaj wlewać w Twych kapłanów ożywczych strumieni Twej nieskończonej miłości.

Żyj w nich, o Panie, przeistaczaj ich w siebie, uczyn ich mocą łaski swojej narzędziami swego miłosierdzia. Działaj w nich i przez nich i spraw, by przyoblekłszy się zupełnie w Ciebie przez wierne naśladowanie Twych godnych uwielbienia cnót, wykonywali mocą Twego imienia i Twego ducha uczynki, któreś sam zdziałał dla zbawienia świata. Boski Odkupicielu dusz, spojrzysz, jak wielu jest jeszcze pogrążonych w ciemnościach błędu. Policz owieczki zbłąkane, krążące nad przepaścią, wejrzyj na tłumy ubogich, głodnych, nieświadomych i słabych, jęczących w opuszczeniu. Wracaj do nas, o Jezu, przez Twych kapłanów. Ożyj w nich rzeczywiście, działaj przez nich i przejdź znowu przez świat ucząc, przebacząc, pocieszając, poświęcając się i nawiązując na nowo święte więzy miłości łączące Serce Boże z sercem człowieczym.